Debreczen. 1892. XIX. évfolyam 167. sz. Szerda, Julius 20.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr, egy hóra 1 forint.
Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő
Vértesi Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Széchényi-uteza 1761. sz.
Kunz József ur kereskedésével szemben.
Hirdetések a legmérsékeltebb árszámitás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

További lépések.

Debreczen, julius 20.

(—s) A legszèlesebb körü birálat sem mondhatott volna praegnansabbat az immáron letárgyalt valutajavaslatokról, mint ama néhány sor, melyet Wekerle Sándor a koronaérték részletes indokolása előtt, az öt törvényjavaslatnak általános indokolásában mond. „Az előterjesztett törvényjavaslatok“ — igy szólnak e sorok — „csupán első lépésül szolgálnak egy határozottan megállapitott irány, t. i. az aranyérték behozatala és a valuta teljes szabályozása felé, melynek végleges keresztülvitelét majd csak a készfizetések fogják lehetségessé tenni.

Ezek a lépések azonban teljesen elegendők a müveletet rögtön megindítani s annak alkalmas talajt előkészíteni.“ A pénzügyminiszter tehát élesen megkülönbözteti azt, a mi most megtörténik, attól, a mi csak a jövő feladata leend. A valutajavaslatok nem intézkednek az iránt, vajjon államjegyek maradjanak e forgalomban s vajjon és mennyi ezüstpénz tartassék circulatióban: sem azt nem állapitják meg, hogy az osztrák-magyar banknak szervezete miként hozassék összhangzásba az aranyérték rendszerével. Ezeket a kérdéseket a javaslatok, mint olyanokat jelölik meg, melyek a valutarendezési müveletek készfizetések megkezdése előtt oldandók meg, mert csak akkor lesznek akutakká s akkor az időközben szerzett tapasztalatok felhasználásával sokkal könnyebben oldhatók meg, mint most rögtön.

Az egész nagy pénzügyi mivelet tehát nem elsietve, nyakra-főre lesz megvalósitva, hanem kellő és átgondolt előkészités alapján, tervszerüen keresztülvive. Nem a pillanatnyi elhatározásnak, nem egy hirtelen támadt ötletnek, hanem régóta és komolyan táplált gondolkozásnak eredménye az, melynek terve gyakorlati tapasztalaton, — az egybevágó viszonyok és tényezők szorgos tanulmányozásán és tudományos képzettségen alapszik, olyanon, a minővel nem csekélyebb müveltségü és látkörü egyéniség, mint Wekerle Sándor, rendelkezik.

De bár Wekerle nem akarja mindazt egyszerre megcsinálni, a mit egymásután kell megvalósitani, a további lépések iránt már most is végleges megállapodásai vannak, melyek iránt a képviselőházat kellően tájékoztatta. E szerint a tárgyalás alatt álló törvényjavaslatokon tulterjedőleg a valutarendezés teljességének elérése végett a közelebbi teendők lesznek; első sorban a még beszerzendő arany mennyiségnek beszerzése és ugy ennek, mint a többi uj pénznemeknek vezetése. — Az utóbbiaknak kivezetése és forgalomba hozatala egy második lépésnek képezi előfeltételét, jelesül annak a lépésnek, hogy miként szüntettessék meg a mai két valuta szerinti számitás s miként térjünk át az uj aranyvaluta szerinti kötelező számitásra és hogy miként alkalmaztassék az uj koronaérték a fennálló jogviszonyokra.

A harmadik lépés lesz a bankkal folytatandó tárgyalások, a valuta végleges keretének előkészitése és pénzrendszerünk, különösen a kuráns pénz kérdésének végleges szabályozása, a mi nagyon természetesen a készfizetések felvételéről szóló törvényjavaslat előterjesztésével egyidejüleg fog történni.

Ezek lesznek tehát a további lépések, melyeknek jelzésével Wekerle Sándor pénzügyminiszter nagyszabásu perspektivát nyitott meg az ország szemei előtt, hogy merre szándékozik azt vezetni. És az ország szivesen eged Wekerle kezevezetésének, mert érzi benne az erőt és a biztosságot.

Belföld.

Az uj kereskedelmi miniszter. Lukács Béla államtitkár, mint a „B. C.“ értesül, kineveztetett kereskedelmi miniszterré és a legfelsőbb kéziratok, amelyekkel Wekerle Sándor pénzügyminiszter a kereskeskedelmi miniszterium ideiglenes vezetésétől fölmentetik és Lukács Béla miniszterré kineveztetik, a hivatalos lap legközelebbi számában fognak megjelenni. Szapáry Gyula gróf miniszterelnök, aki holnap érkezik meg Taskonyból és Lukács kereskedelmi miniszter holnap este utaznak Ischlbe.

Országgyülés.

Julius 19.

A főrendiház tegnapi ülésében változatlanul elfogadta a valuta rendezéséről szóló törvényjavaslatokat. Ezt megelőzőleg vita nélkül hozzájárult a napirenden levő kisebb javaslatokhoz és jelentésekhez.

Következtek a valuta javaslatok. A főrendiház vita nélkül elfogadta a közjogi, pénzügyi és közgazdasági bizottságok együttes jelentéseit a koronaérték megállapitásáról, az aranyforintra szóló kötelezettségek koronaértékbeli aranyérmekben való teljesitéséről.

Az osztrák-magyar bank alapszabályai 87. czikkének módositásáról szóló javaslatnál azonban felszólalt Dessewffy Aurél gróf, ki felakarta hivni a pénzügyminiszter figyelmét arra, hogy az osztrák-magyar bankkal annak idején folytatandó tárgyalások alkalmával terjeszsze ki figyelmét a földbirtok-hitelviszonyának fejlesztésére, különösen az olcsóbb hitelszerzésre. Wekerle Sándor pénzügyminiszter megjegyezte, hogy a földbirtokos személyes hitele, mennyiben nyerjen kielégitést egy jegybank részéről, ez egyike a legnagyobb problemáknak. De éppen az osztrák-magyar bank szabadalmának meghosszabbitása alkalmával kimondatott, hogy e bank által ezután a földbirtokosok váltói is leszámitoltatnak és a miniszter törökedni fog, hogy ennek az iránynak minél nagyobb tér nyittassék. De figyelni kell arra is, hogy ilyen jegybank a saját tőkéit hosszabb időre soha nem fogja lekötni, mert e banknak mindig szolvensnek kell lennie. Különben utal a képviselőházban tett kijelentésére, hogy a hitelszövetkezetekre vonatkozólag a legközelebbi ülésszak alatt javaslatot fog előterjeszteni és akkor lesz alkalom a földbirtokosok személyhiteli igényeinek kerdését megvitatni. De ez eszmének tért hóditani, már az osztrák-magyar bank alapszabályainak módositásainál is meg fogja kisérleni.

A főrendiház helyeslőleg tudomásul vette a miniszter nyilatkozatait és elfogadta ezt a javaslatot, valamint a szükséges arany beszerzéséről és Ausztriával az érme- és a pénzrendszerre vonatkozólag kötendő szerződésekről szóló törvényjavaslatokat is. — Most felszólalt Dessewffy Aurél gróf és azt a kérdést intézte a miniszterhez, hogy mi fog történni az esetre, ha ezeken a törvényjavaslatokon az osztrák birodalmi tanácsban módositás történik, miután oda át még a képviselőház sem tárgyalta le a javaslatokat. Wekerle Sándor pénzügyminiszter kijelentette, hogy van ugyan egy lényegesebb pont a szerződésben és ez a százalék megosztása, hogy t. i. a megterheltetésben miként osztozunk, mely még ezután kerül eldöntésre oda át. De erre nézve ugyan nem tartja valószinünek, de kizárva sincs, hogy differáló határozatok fognak hozatni. Reményli azonban, hogy a szerződést az osztrák birodalmi tanácsban is változatlanul fogadják el. Ha pedig ezen nem remélt eventuálitás mégis bekövetkezik, ezzel szemben álláspontját akkor fogja majd jelezni, ha azok az eventualitások tényleg bekövetkeznek.

A főrendiház a miniszter kijelentésében megnyugodván, hozzájárult a pénzügyminiszter által az osztrák veretü egy és két tallérosok ügyében az országgyüléshez beadott jelentésre vonatkozó képviselőházi határozathoz.

Tertius gaudet.

Az a folyton folyó elkeseredett harcz és gyülölség, mely Vilmos császár és Bismarck között hol lappang, hol nyiltan kitör, nem akar véget érni. Néha hosszasabb a szünet, már-már ugy tetszik, mintha mindennek vége volna s kezdődnék a feledés; de a hamu alatt egyre ég a tüz s olykor-olykor kicsapja lángnyelvét. Bismarck makacs és hajthatlan, érzelmeiből nem csinál titkot s a hol csak lehet, lesujt titkos ellensége re.

Mert ezek intrikáira vezeti vissza bukását s a császárra csak annyiban neheztel, hogy hajlott ez intrikusok felé s nem utasította vissza befolyásukat. Bismarck gyakran elbeszélte már bukása történetét s meg is nevezett titkos ellenfelei közül egy-kettőt, a kik körülhálózták, csapdába keritették. Mindenesetre furcsa jelenség, hogy azt a nagy diplomatát, a ki országok kormányait s koronás fejedelmeket oly gyönyörüen be tudott hálózni, a ki mindig észre tudta venni, ha mások akarták Németországot behálózni, most, mikor róla volt szó nem vette észre a finoman szött hálót, csak akkor, amikor már le volt nyügözve.

S Bismarck talán ma sem tudja biztosan, hogy kik barátai és kik ellenségei. A berlini udvarnál nagyon ki van fejlődve a cselszövény, a kulissza megett való titkos machináció. S ezek nem politikai irányok ellenszegzik töreiket, hanem a szemelyek ellen, kik egyéni ambicióiknak utjában állanak. Legalább igy mondja el azt sok német lap s ezt vallja Bismarck is, ki bukásának okát ugyanezekben a titkos udvari cselszövényekben keresi.

Az exkancellár megnevezte titkos ellenfeleit ; Hintzpetert és Böttichert ; de vajjon helyesen itélt-e ? Vagy ha ezeknek részük van is az ellene szött összeesküvésben, vajjon nincsenek e mások is az összeesküvők között ? A berlini udvar oly rossz hirben áll a német lapok előtt, hogy még ma is tudnak hireket mondani ujabb összeesküvésekről, a melyeknek éle — szinte hihetetlen — a végleg bukott Bismarck ellen irányul.

Ujabban a „National Zeitung“ azt a szenzációs hirt bocsátotta világgá, hogy az udvari intrika odaforditotta müködését, hogy a bukott Bismarck és a császár közt a kibékülést lehetetlenné tegye. Keres egy tertius gaudeust a duos litigantes között, a ki a kancellárságra vágyódik. Nem mondja meg, hogy ki az a tertius gaudeus, de a sorok közül mindenki kiolvashatja, hogy az senki más, mint a nagy vezérkar egykori főnöke, Waldersee gróf, jelenlegi hadtestparancsnok.

Hogy mi alapja van e hiresztelésnek, — hogy való-e egyáltalán, nem tudjuk. Annyi azonban tény, hogy Waldersee gróf jó viszonyban van a császárral, a nélkül, hogy Bismarckkal szakitott volna. Gyakran fel is kereste a bukott nagyságot, volt nála Friedrichsruheban is. Ez a furcsa viszony magában véve elegendő ok a gyanusitásra.

De bármint álljon is a kérdés, akár vannak titkos cselszövők, a kik el akarják metszeni a kibékülés szálait a herczeg és a császár között, akár agyrém az egész hiresztelés, annyi bizonyos, hogy nincs szükség többé semmiféle titkos machinációra a végből, hogy kizárják a lehetőségét Bismarck egy esetleges ujabb kancellárságának. Az a tertius gaudeus, ha csakugyan vannak kilátásai reá, hogy Caprivi helyét elfoglalhatja, nyugodt lehet. Bismarck soha sem lehet többé kancellár. Ezt kijelentette ő maga is a „N. Fr. Pr.“ tudósitója előtt a bécsi vendégeskedés alkalmával.

De annak a tertius gaudensnak machinációi kissé koraiak is lennének ; mert hiszen Caprivi még igen jó egészségnek örvend és birja teljes mértékben a császár kegyeit. Ha tehát az a tertius gaudeus csakugyan aspirál a a kancellári méltóságra akkor intrikáit nem Bismarck, hanem Caprivi ellen kellene intéznie. Ezért hihetetlen előttünk a „National Zeitung“ szenzációs hireszlelése. De mindenesetre jellemző a berlini udvar viszonyaira, hogy ilyféle hirek egyáltalán napvilágot láthatnak s itt-ott hivőkre is találjanak.

A miniszterelnök nyilatkozatai.

A „Neues Wiener Tagblatt“ egyik barátjának hosszabb beszélgetése volt Szapáry miniszterelnökkel, aki a belső politikai helyzetről igy nyilatkozott :

A legközelebbi országgyülési ülésszak igen fontos lesz a magyar politikára, minthogy mindjárt a budget elintézése után a közigazgatási javaslatok ismét napirendre kerülnek. Nem lesznek mindenben azonosok azokkal, amelyeket a mult országgyülés tárgyalt, de ugyanabban a keretben mozognak s ugyanazokat az elveket juttatják kifejezésre. Tekintve e javaslatoknak. Magyarország állami életére való fontosságát, igen kivánatos volna, ha az államositás elvének valamennyi hive sorakoznék a javaslatok mellé. Ha a nemzeti párt hajlandó volna az akczió támogatására, a siker biztos volna. Ha e párt nem fogja támogatni a javaslatokat, mindenesetre nagy nehézségek támadhatnak belőle, melyeket azonban, remélem a kormánypárt segitségével legyőzhetek. A többség az országgyülésen kiállotta a tüzpróbát, s hiszem, hogy a jövőben is oly egységes marad, mint eddig.

Mikor — irja a bécsi tap tudósitója — kétségemet fejeztem ki a felől, hogy e politikai küzdelem elkeseredett volta mellett, a miniszterelnök támogatására hajlandó lesz a nemzeti párt, mely vezére által kijelentette, hogy első sorban a parlamenti reformot kivánja s csak ugy kész belemenni a közigazgatási reform tárgyalásába Szapáry igy felelt :

Magam is azt hiszem ; de mondhatom, hogy a politikai viszonyok ilyen alakulását nem lehet az én rovásomra irni. Apponyi Albert gr. a leghevesebben támadt ellenem jászberényi választói előtt, még pedig mindjárt a választások után s azóta egy lépést sem tett a közeledésre. Sőt ellenkezőleg . . .

A tudósító nem tartotta illendőnek tovább bolygatni ezt a témát, alig félórával ama mérkőzés után, amelyben Apponyi és Szapári a nemzetiségi izgatások kérdésében állottak egymással szemben. Áttért hát az elkeresztelések ügyére. A miniszterelnök ugy nyilatkozott, hogy e kérdésre nézve nincs még meg a kivánatos teljes világosság, vonakodott azonban a dologba mélyebben belemenni,

A beszélgetés erre az osztrák viszonyokra, majd a Bismark herczeg bécsi időzésének némely esdményeire s az általános európai helyzetre tért s melyről a miniszterelnök, mint igen békésről nyilatkozott.

Véres harcz aratók és csendőrök között.

Biharmegye egyik pusztáján hétfőn véres összeütközés volt tulnyomólag nagy-váradi munkásokból toborzott aratók és csendőrök között. — A vérontás szinhelyén egy csendőr és 12 arató maradt halva ; ezenfelül sokan szenvedtek sulyos lövési sebet.

A formalis ütközetről következő tudósitást kaptuk :

Az Elek-féle tamási pusztát Stern Jakab kabai nagybirtokos öcscse Stern Gyula tartja bérben, aki másik bérletén Szerepen lakik s ezuttal sem volt Tamásiban. A tamási gazdálkodást Diósi gazdatisztje vezeti.

A 180 részes-arató, a buzaaratást befejezvén, a fölvállalt bükkönyt nem akarta levágni, hanem erőszakkal akarta buza-részét elvinni s ezzel a gazdát otthagyni. A bérlő a törvényre támaszkodva csendőri segitséget kért s a kicsépelt résznek egyelőre való visszatartásával akarta az aratókat a sürgős munka folytatására szoritani.

A helyszinén Wagner őrsvezető 3 csendőrrel jelent meg.

De a takarók, oda sem hederitve a csendőrökre, felpakoltak a szekerekre s készültek a tanyát elhagyni.

A csendőrcsapat elállta az utat s az őrsvezető Wagner kijelenté, hogy az eltávozást nem engedi meg.

Körülbelől száznegyven ember volt akkor a helyszinén, férfiak és asszonyok vegyesen :

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Tátrai reminiszczenciák.

I.

H.-Böszörmény, 1892. Julius 18.

Tisztelt Szerkesztő ur !

Elkésve ugyan, de mégis tudósitom t. szerkesztő urat a magas Tátrábani időzésemről Leirom dióhéjban azokat az élvezetes napokat melyeket a Tátrában rövid pár napok a att átéltem, a melyek mély benyomást hagytak hátra lelkemben ugy mostan, mint a korábbi években, midőn ifju koromban a szép Tátra szikla csucsait jártam, virágos völgyeit bebarangoltam, ozondus levegőjét mohón szivtam dübörgő vizeséseinél szabadon szárnyalt képzeletem.

A folytó légkörtől a magasba vágyott lelkem, a szikla ormokra, a honnan messze, messze belátni, a szép alföldre, a bérczes Gácsországba. A magasba vágytam, hol üde a lég, a honnan szét tekintve minden oly szép képet tár a szemlélő elé, a hol a szép és borzasztó fogalom oly kézzel foghatóan egybe olvadnak, egyik a másikat egészitik ki, és sokszor egymástól el nem választhatók.

Folyó hó 6-án indultam a magas Tátrába, s már 7-én délben a Csorbai tó egyik nyaralójában jelentem meg.

A csorbai tóhoz vezető ut nagy részét gyalog tettem meg, s bár korábbi évekből ismertem a fárasztó utat, mely hozzá vezet, nem voltam rávehető, hogy kocsira üljek. Ismertem a hegy egyes szabadon álló részeit, széttekinteni vágytam a magasból innen is.

A kép elragadó. Délnek fordulva zöld virágos mezők, áldást igérő völgyek, halmok, ezüst szalagként átvonuló folyócskák, patakok tünnek szemeink elé, éjszak felé a magas Tátra itt ott még hó lepte szikla csucsait, csillámló bérczeit látjuk, keletről a messze távolban kéklő óriási hegyek, melyekről fehér fátyolként zuhog a vizesés, nyugatról Liptó megyének változatos képét mutató magaslatai, egy két nagyobb bércz orma tünik szemeink elé.

A nap sugara égetően perzsel, s még sem érez vágyat a szemlélő az enyhet adó fenyvesnek árnyékába vonulni, bübáj környezi az embert a büvkörből nem bir távozni nem bir betelni a nagyszerü panoráma szemlélésével.

A magaslatra értünk. A Csorbai tó és környéke egész pompájában szemeink elé tárul ; a Csorbai tó, melynek szépségét leirni alig lehet. A ki látta, sohasem feledi el. Haragos zöld vizét sötétebbé teszik a légürben kóválygó fellegek, majd ha kitisztul az ég, hullámfodrait beezüstözi a forró napsugár, s hova-tovább más más, de mindig szebb és változatosabb képét tárja elénk.

Jól gondozott séta utain ha barangolunk, kellemesen érint az üditő fenyves lég. Tarkabarka virágok integetnek felénk, kedves csicsergéssel üdvözölnek az éneklő madarak, himbálódzni hivogat a könnyü kész csolnak ; szóval minden élvezetre ingerel, minden ugy csalogat.

A kép elragadó. Délnek épült villa kényelmes otthont kinál. Klivó testvérek gondos kezei alatt álló vendéglő lucullusi és nem drága ételekkel vár ; mind megannyi tényezők, melyek a vendéget, a turistát vonzzák, csalogatják, édesgetik.

Rend, tisztaság, pontosság, lelkiismeretesség mindenütt.

A jövő a Csorbai tóé a magas Tátrában. A ki üdülni akar, keresse fel a Csorbai tavat, soha sem bánja meg, mindig kellemesen fog rá visszaemlékezni.

A nyaraló közönsége distingvált, barátságos ; fesztelen él benne az ember.

Vendégeinek — nem számitva a naponként tömegesen átutazó turistákat, egy napos látogatókat, — julius 9-én 666 volt. Az átutazók száma sokkal többre megy.

Julius hó 7-én a délutáni órákban a fátyol vizeséshez rándultam ki.

Odáig az ut elég kellemes, nem fárasztó, s a széditő magasságból alá zuhogó vizesés megragadó képet tárt elém.

Szikla tömbökön keresztül omlik alá a magas falakról a zuhogó vizár. Közel hozzá nem hallani a szót, az örökös dörömbölés tulharsogja azt, vad moraja messze távolba elhallszik.

valamennyi kaszával, sarlóval, bottal felfegyverkezve. A tömeg szenvedélyesen, zajongva biztatta a kocsin ülőket:

— Hajtsatok rá a zsandárokra!

Innen, onnan még veszedelmesebb felhivások hangzottak:

— Üssétek le a kutyákat. Többen vagyunk mint ők. Akár mögehetjük őket.

A biztatásra a kocsin ülők a lovak közé vágtak.

A csendőr-őrsvezető harsány hangon kiáltotta, háromszor egymás után:

— A törvény nevében, megtiltom, hogy innen a szekér kimozduljon.

Mikor ennek daczára ki akartak hajtani a tanyáról, az őrsvezető a lovak közé lött s azok közül kettő összerogyott.

A közelállók a lövésre nemhogy megijedtek volna, de iszonyuan felbőszültek. Vad ordításban törtek ki a kolomposok.

— Vágjátok le a kutyákat.

— Emberek! Kaszavasat e bestiáknak! Fogott az izgatás.

Az egyik munkás kaszájával az őrsvezető szivéhez vágott. Az őrsvezető vértől elboritva rogyott össze halálos sebével, de — mint mondják — még volt ereje fegyverét megsebesitőjére sütni aki halálosan találva, élettelenül rogyott össze.

Erre a kaszák egész légiója villant meg a csendőrök feje fölött. Ezek gyilkos gyorstüzelést — árasztottak a tömegre. Egyik jelenvolt szerint negyven lövés történt nehány percz alatt. Tizenkét ember rogyott össze golyótól találva Ezek közül, egyik verzió szerint, tiz ott nyomban meghalt, a másik szerint a halottak száma hat.

Legalább huszonöt ember kapott részben sulyos, — részben könnyü sebet.

Leirhatatlan rémület szállta meg a tömeget a fegyverek sürü ropogása, a golyótól találtak halálorditása hallatára. Menekült, ki merre látott. A csatatéren csak a vérrel boritott halottak és sulyosan sebesültek maradtak.

A tanyabeliek, azok is, akik nem voltak a katasztrofa helyszinén, páni félelemtől megszállva, szétrebbentek. A munkások egy része Cséffáig szaladt s ott a Nagyvárad felé jövő vonatra szállt. Egy része a zendülőknek ott maradt a tanya közelében s maguktartása miatt a három csendőrnek folyton a fegyverükön kellett a kezüket tartani.

*

Futárok vitték a cséffai szolgabirósághoz a tamási véres csata rémhirét. A főszolgabiró, Bölöny György, azonnal a helyszinére utazott, hogy vizsgálatot megkezdje. A közeli csendőrállomásokról Nagyváradról segitséget kértek. Nagyváradról tegnap négy csendőr ment ki kocsin a tamási pusztára. Orvosokat is hivtak oda a közeli vidékekről, hogy a sebesülteknek segélyt nyujtsanak.

Csanády Sándor.

Meghalt a vén kurucz. A magyar politikai élet egyik legeredetibb, legérdekesebb alakja Csanády Sándor. Az öreg szitytya magyar atillájával és honfibutól kesergő szózatával — nincs többé, Most azután igazán kiszenvedett hazánknak ez a régi, typikus alakja a ki egész vagyonát áldozta fel politikai elveiért és csodálatraméltó rajongással, ritka önzetlenséggel szolgálta egész életén át Magyarország függetlenségének eszméjét.

Egyszer, évekkel ezelőtt, halálhirét költötték, mikor kimaradt a képviselőházból és kereki magányába vonult. Elgyászolták, megsiratták mindenütt a jó öreg hazafit, a lapok hosszu nekrológokat irtak róla, — az öreg pedig mosolyogva olvasta azokat otthonn, mig egyszer csak megsokalta a sok ákombákomot és levelet irt az „Egyetértés“ szerkesztőjéhez hogy őt ugyan hiába akarják eltemetni, csak azért is élni fog.

Utóbbi időoen már nagyon összetört a még politikai ellenfelei előtt is köztiszteletben álló, rokonszenves öreg. Nem járt már oly délczegen, büszkén, mint valaha régen, mikor bőven birta pénzzel. A sok, vállaira nehezedő gond és a kor meggörnyesztették egy kicsit, nehézkesen biczegett, olykor-olykor köhécselt, de azert bármily sokat is csalódott az emberekben, jósziveért áldozatkészségeért bármily sok hálátlanságot is tapasztalt, lelkének idealismusából csodaszerü módon nem veszitett semmit. Szemének ezt kifejező fényes villogása ott ragyogott azon halála napjáig.

. . . Meggyászolhatjuk mi is politikai ellenfelei az öreg urat, a hajthatatlan kuruczot, mert hiszen magyar volt, egyike azon tipikus alakoknak, kik ma már nem igen találhatók. A modern Magyarország nem kedvez többé az ilyen alakoknak, de azért emlékeiket mint becsületes álmodozókét kegyelettel őrizhetjük meg,

Nyári szinkör.

— A szinügyi bizottság ülése. Ertekezlet a Nagyerdőn. —

A szinügyi bizottság tegnap délután a nagyerdei vendéglőben tartott ülést. Simonffy Imre kir. tan. polgármester azért hivta ide össze a bizottságot, hogy ülés után a törvényhatósági bizottság meghivott tagjaival helyszini szemlét tartson és kijelölje, hogya nagyerdő melyik pontján épittessék a nyári szinkör, ha azt határoznák, hogy a nagyerdőn legyen.

A bizottság népes ülése Szikszay Gyula ajánlatával szemben egyhangulag állapodott meg abban a sarkalatos elvi határozatban, hogy Debreczen város semmi körülmények között nem engedheti át magán vállalkozónak a nyári szinészet sorsának intézését, vagyis hogy a nyári szinkört is, épen ugy, mint a téli szinházat a városnak kell fölépiteni, ennél fogva a bizottság Szikszay Gyula ajánlatának mellőzését fogja javasolni a tanácsnak.

Egyhangulag nyilatkozott a bizottság, a mellett is, hogy a szinkör a Nagyerdőn épüljön.

A szép számmal megjelent törvényhatósági bizottsági tagokból alakult értekezlet pedig a helyszinen folytatott beható eszmecsere után a szinkör helyéül a korcsolyázó tért, szemben a helyi vasut állomásával, jelölte ki, mint a lehető legalkalmasabbat.

Az ülés lefolyásáról adjuk a következő tudósitást:

Simonffy Imre polgármester elnök megnyitván a szinügyi bizottság ülését, Zöld Mihály tb. tanácsnok kimeritően ösmertette a szinkör épitése ügyében eddig történt dolgokat s felolvasta Szikszay Gyula ajánlatát, aki hajlandó a Margit fürdő telepén nagyobb betektetéssel szini előadások tartására is alkalmatos nyári mulató épületet emeltetni; és azt a szintársulat rendelkezésére bocsátani, ha a város neki évente 2000 frtot fizet.

Élénk discussió támadt ez ajánlat felett, noha nem akadt senki a bizottságban, a ki védelmére kelt volna.

Zádor Lajos arra a megjegyzésre, hogy a közönség körében erős áramlat mutatkozik, a mellett, hogy fogadja el Szikszay ajánlatát a város, rámutatott arra a másik, sokkal erősebb

---

Közel, távolban nincs élet, csak itt ott bukkan elő egy-egy eltévedt törpe fenyő, a völgyben azonban a rét, az erdő vadvirágai illattárban usznak.

A vizesés aljában még hómező van, de a forró napsugár azt is mihamar felolvasztja, s helyén kopár szikla-tömbök maradnak csak melyek az ég fele merednek majd a nyár derekán.

Julius hó 8-án a 2528 méter magas tengerszem csucsát léptem meg, utamba ejtve a szép poprádi tavat, s a jéggel körül övezett békás tavat.

Az ut előbbihez könnyü, de már a békás tavakhoz fárasztó, s helyenként igen nehéz. Egyik sziklatömbről a másikra lépni, csuszni attól; — ki először tesz ilyen utat, — meggondolást kiván.

A békás tótól az ut tovább, felfelé lejtős, szédítő magas, az éles hegygerinczen néhol veszélyes is, főleg azokra nézve, kik szédülésre hajlandók. A lejtős szikla falat elhagyva, nagy hómező vár a turistára, a melyen sok helyütt négykézláb is kell kapaszkodni.

A hómezőt majdnem $^3/_4$ óráig kell taposni, lábolni, mig a Hunfalvi nyerget elérjük, mindig folytatva a kapaszkodást szikla törmelékeken, éles szikladarabokon.

Elérve a hágót, ismét a magasba, majd szédítő mélységbe, s meg ismét jó, edzett tüdőt igénylő szikla uton kell kusznunk a tengerszem csucsra, a melynek ormán alig 10—12 ember tér meg egymás mellett.

De felérve a csucsra, a bámulat ragadja meg lelkünket.

Akaratlanul is az égre emeljük szemeinket, s az irtóztató, a szép panorámát látva, térdre borulunk.

Oh! szép! óh magasztos itt minden. Az égbenyuló bércz ormáról széttekinteni, szemlélni a vad kinézésü szikla csucsokat, az alattunk elterülő zöld tavakat, messze távolban ezüst patakként a völgyületeket átfutó folyókat, a magas hegyekről oldalain lerohanó forrásokat, patakokat. Oh! szép itt minden, szép ijjesztő vad pompájában a bérczi élet, a rohanó fellegek játéka az óriási sziklákkal, olyan gyönyörü szép kék, fejünk felett a tiszta ég, a forró nap, alattunk a vihar, a czikázó villám, az égi háboru . . . aztán a vihar elvonultával a szingazdag szivárvány . . . az Allelujah!

A tengerszem csucsára feljutni a turistára nézve, a Tátrában a legháladatosabb. Belátni innen tiszta időben Szepes, Liptó vármegyék legtávolabbi részeibe, Gácsországba egész Krakkó, Lembergig; falvak, városok, mint kis pontok állanak előttünk. A közelben ugrándozó zergéket, mezei egereknek látjuk, minden olyan parányi oda lent, csak a mellettünk égbenyuló bérczek magasak, melyeknek tar fején a csillám pata játszik a napsugárral s hivogatnak a szikla-csucsok magokhoz látogatóba.

Betelik a szép panorámával lelkünk, hüvös a hegyi lég, kipihentük magunkat, bucsut mondunk a teljes vadságában is olyan magasztos élvezetet nyujtó bérczi csucsnak, s hazafelé vesszük utunkat, hol aggódó szeretteink várnak, a kiknek körében olyan édes a nyugalom.

Vigyázva haladunk lefelé a lejtős uton, a hómezőkön, a szikla tömbökön, törmelékeken s a tengerszem csucsról 6 óra alatt a csorbai tóhoz érünk.

Utunkban még többször vissza pillantunk a meredek csucsra, aztán elválunk tőle, de lelki szemeink előtt még soká, soká lebegnek azon magasztos képek, melyek bámulatra ragadtak a magasban.

F. hó 11-én az 1951 méter magas Kriván csucsot kivántam elérni, de ebben a sürü köd, majd a szakadó eső meggátolt, visszatértem tehát a büszke oromról, melynek csucsa 300 méternyi távolságra volt tőlem a melyet azonban t. hó 31-én elakarok érni, ha csak ismét ujabb akadály nem ér utamban.

Erről és a magas Tátra gyöngyeiről a három Tátra-Füredről ismét irok párt sort a t. Szerkesztő urhoz, ha azokat unalmasaknak nem találja.

A viszontlátásra!

Galánffy Lajos.

áramlatra, amely csak nem régen hozott tetemes áldozatokat a színészetért és a mely nem hajlandó kibocsátani a város kezéből a temérdek erőfeszités árán megszerzett föltétlen rendelkezési jogot a szinügy felett.

Csanak József a szinkör helyére vonatkozólag mondotta el véleményét hogy ő egyedül a Nagyerdőt találja olyannak, amely annyi vonzó erőt gyakorol a közönségre, hogy ez szivesen kimozdul érte a városból. — Ha a szinkör nem a nagyerdőre épittetnék, másutt a szinigazgató sürün csalódnék számításaiban. Simonffy Imre elismeri, hogy jövedelmezőség tekintetéből jobb volna a szinkört a város belterületén épiteni, de ott erre alkalmatos telekkel a város egyáltalában nem rendelkezik, drága telket pedig nem vásárolhat. Ezért kivül a városon kell keresni. Az itt kinálkozó helyek közül a Nagyerdőnek ád előnyt. Komlóssy Arthur inditványozza, hogy eltekintve attól, hogy a Nagyerdőn-e, vagy a Margit fürdővel szomszédos városi telken épittessék-e a szinkör, mindenekelőtt mondja ki elvileg a bizottság: a város nem hajlandó kezéből kibocsátani a nyári színészet ügyét.

Boczkó Sámuel hasonló értelemben szólott a tárgyhoz. Debreczen város önmaga és a színészet között nem használhat egy harmadik személyt közvetitőnek. Ezt alaposan indokolja is. — Aki szinházzal bajlódik, tudja mennyi kérdés merül fel tüzbiztonsági stb. téren, olyanok, amiket sürgősen kell elintézni. — Példákat hoz fel reá, mennyi nehézségbe ütközik, ha magán vállalkozóval szemben kell érvényesiteni a fölmerülő követelményeket. Holott várakozni, késedelmeskedni sem a színészet, sem a közönség érdekében nem szabad. Ez volt a főkapitány és szinházi felügyelő főérve, melyet álláspontja erősitésére fölhozott.

Berger Henrik is azt mondotta, a város a szinkör épitései kezelését, ellenőrzését semmi körülmények között sem bizhatja magán vállalkozóra.

Elnöklő polgármester tehát ilyen értelemben kimondotta a szinügyi bizottság javaslatát, mely szerint Szikszay ajánlata mellőztessék és a szinkört a város épittesse.

Következett a szintársulat névsorának ügye. — A szerződés 17. §-a értelmében a szinigazgató legkésőbb virágvasárnapig tartozik bemutatni ujonnan szervezett társulatának névsorát. Leszkay András pedig máig sem tett eleget ebbeli kötelezettségének.

Zádor Lajos záros határidőhöz kivánja kötni a társulat névsorának bemutatását.

Boczkó Sámuel a szinigazgató igazolására fölemliti az ösmeretes primadonna válságot. A társulat névsora benyujtására utolsó határidőül ajánlja szept. 1-jét.

Hozzá szólott a tárgyhoz Zöld Mihály tb. tanácsnok is, erélyes intézkedéseket tartván szükségesnek. Leszkay András előadta, hogy a m. szigeti szinkörben szerződtetés czéljából több énekesnőt fog vendégszerepeltetni és óhajtja, hogy a bizottság tagjai közül nehányan hallgassák meg ezeket a vendég énekesnőket, mielőtt szerződtetné őket. — Végre a bizottság a névsor bemutatására szept. 1-ig halasztást adott Leszkaynak. A szinházi felügyelőt és a bizottság többi tagjait pedig felkérte, hogy ha idejök és kedvök van, látogassanak el Szigetre.

Ezzel a bizottság ülése véget ért és következett a helyszini szemle, amelynél jelen voltak: Simonffy Imre, Csanak József, Boczkó Sámuel, Szabó József (főszámvevő) Zádor Lajos, Kardos László, Lengyel Imre, Kovács József, Komlóssy Arthur, Szabó Kálmán, Csurka János, Berger Henrik, dr. Kemény Mór, dr. Magos György Török Gábor, Gerébv Fülöp, dr. Sárváry Gyula, Varga Ferencz, Vecsey Imre, dr. Bakonyi Samu, Zöld Mihály, Leszkay András, Balassa Jenő stb.

Legelőször a régi polgári lövöház mögötti sürü facsoportokkal szegélyezett térséget nézték meg, amelyet Szabó József főszámvevő melegen ajánlott elfogadásra. — Komlóssy Arthur a park egyik nyugatra fekvő magaslatát hozta javaslatba. — A jelen voltak többsége azonban mindkettőnek ellene nyilatkozott; mert eldugott, a vasuttól kissé távol eső helyek azok. Már pedig a szinkörnek szembeötlő helyen kell épülni és közel a vasuthoz. Szabó Kálmán, Berger Henrik és Kemény Mór a haldokló korcsolyázó egylet korcsolyapályájára hivták fel a küldöttség figyelmét. Ezt csakugyan mindenki jó és szép helynek találta. Ezt fogják tehát a nyári szinkör helyéül javaslatba hozni.

A helyszini szemle ezzel befejezést nyert.

Napi hirek.

— **Tüzoltóink és a rendjeleső.** A debreczeni tüzoltók ritka kitüntetésben részesültek Széchenyi pasa jubileuma alkalmából. Mint már jeleztük, az egész deputácziót felérdemrendezte a szultán. Szikszay Gyula, Dr. Tihanyi Samu és Gyürky Sándor kapták a Tachlitie-rend első osztályát (ugyanilyet kapott Fogthüy János szoboszlói tüzoltó főparancsnok is.) Szelamlik után pompás villás reggelit adott nekik a szultán a Jildizkioszkban. Pénteken pedig ebédre hivta meg őket a szultán a Takszion-kaszárnya mellett levő városi kertbe, hol igazi fejedelmi ellátásban részesültek. Szombaton Széchenyi-pasa adott nagy ebédet a tüzoltók tiszteletére. Szóval tüzoltóink nagyszerü fogadtatásban részesültek és éppen csak hogy fel nem kaptányozták őket, de ez már nincs divatban a szultánnál.

— **A debreczeni ügyvédi kamara** dr. Glück Gézát Debreczen székhelylyel a kamara névjegyzékébe felvette.

— **Pompás kirándulás.** Mint már jeleztük, a debreczeni dalárda érdekes kirándulást tervez az országos dalverseny befejeztével. A kirándulás tervezete a következő: Aug. 19. indulás Budapestről 9 órakor, 20. érkezés Fiumeba este 6 óra 40 perczkor, elszállásolás, vacsora. 21. Reggeli után kirándulás Abazziába és visszatérés, ebéd. 22 én Fiume megtekintése, ebéd, délután 4 órakor indulás Velenczébe hajón. 23. érkezés Velenczébe reggel 6 órakor, reggeli, ebéd, vacsora, a város megtekintése. 24. és 25. a város folytatólagos megtekintése. Ejjel 11 órakor indulás Velenczéből Triesztbe. 26. érkezés Triesztbe hajón, reggel 9 órakor, reggeli, ebéd, vacsora, a város megtekintése, kirándulás Miramareba és vissza. 27. Triesztben reggeli, ebéd, vacsora, a város megtekintése. 28. Indulás reggel 5 órakor hajón Fiumeba, érkezés este 9 óra 30 perczkor, ebéd, vacsora. 29. indulás d. e. 10 órakor Budapestre, érkezés 7 óra 55 perczkor reggel. A kirándulásban hölgyek is részt vehetnek. Az elszállásolásra és étkezésre nagy gond van forditva és mindezt végig lehet élvezni a II. osztályon 90, a III. osztályon 75 frtért. Már eddig is igen számosan jelentkeztek. Jelentkezni lehet: Torday Gábornál, Krasznay Ferencznél, Péter Gábornál és Tikos Józsefnél. Minthogy a kirándulók száma ki van szabva, jó lesz minél hamarabb jelentkezni, nehogy az illetők kimaradjanak.

— **Erdekes rendelet a pénzügyőrökn**ek. Mint a hadsereg rendeleti lapjának 24. számában olvassuk, a cs. és kir. közös hadügyminiszterium egyetértől g a m. kir. pénzügyminiszterrel elrendelte, hogy a pénzügyőri legénységnek azon tagjai, kik gyógyitás czéljából egy katonai kórháznak vagy más hasonnemü intézetnek adattak át, azon idő alatt, mig ezen intézetekben gyógykezeltetnek, kötelesek az intézet előljáróinak tisztelegni, s továbbá, miként a hadsereg legénysége, ők is alkalmazkodni tartoznak a házszabályokhoz s a katonai fegyelmi szabályoknak szintén alá vannak vetve, vagyis ellenük alkalmazásba vétetnek a szolgálati szabályzat I. rész 657. A pontjában felemlitett büntetésnemnek, azonban azon megszoritással, hogy sem a megvasaltatás és kikötés, sem pedig a lefokozás katonai hatóság által el nem rendelhető. Ezen büntetésnemnek csakis főviggyázóktól lefelé alkalmazhatók, mig a szemlészek ellen a szolgálati szabályzat 657 (B pontjában körülirt büntetések fognak adandó alkalommal alkalmazásba vétetni.

— **Tilos vadászat.** Nem valami pikans kalandról van szó, mely holmi titokban müködő urakat vagy hölgyeket leplez le. Hanem arról a vadászokra leverőleg és boszantólag ható tényről, hogy a szenvedélyesebb vadászok már teljesen neki adták magukat a fürj-vadászatnak, a mi pedig egyelőre épp oly tiltott dolog, mint baraczkot lopni. Mert igaz ugyan, hogy vándormadarakra julius közepén már meg van engedve a vadászat, de ezeknél is költés ideje alatt tilos a vadászat. Már pedig tudja mindenki ki a vadászat titkaiba behatolt, hogy a fürjek ezen időben költenek másodszor.

— **Kirándulás Kolozsvárra.** A debreczeni kereskedő ifjak önképző egylete aug. 20-án kirándulást rendez Kolozsvárra és Erdély más városaiba. A kolozsvári társegylet meleghangu levélben hivta meg a debreczeni kollegákat.

— **Bizalom az ősi erényben.** A napokban beállit egy kis kereskedésbe egy barna kabátos gigerli-öves fiatalember és elmondja, hogy ő kondicziót keres. A kereskedő eszében azonnal megfogamzik a bizalom az ősi erényben és biztatja, hogy mig kondicziót kap, maradjon nálok. És bár a vezeték nevét nem is hallotta a bemutatásnál és csak az ragadt meg az emlékében, hogy „Sándor“ a keresztneve, azonnal a markába nyomott 32 forintot azzal a felkéréssel, hogy menne el a trafikba bevásárolni. „Sándor“ ur el is ment de visszajönni elfelejtett magával vivén nemcsak a 32 forintot, de a bevásárlási könyvet is. A tett feljelentés folytán a rendőrség négy pandurt menesztett „Sándor ur“ után Sámsonba, ahova az útját vette, azonban később tudomására esett, hogy az illető nem oda ment, hanem vagy Egerbe, vagy Miskolczra. Most ott keresztetik. A kiskereskedő azonban ebből megtanulta, hogy nem kell mindenkiben bizni, akinek Gigerli öve van.

— **Debreczen város közigazgatási** bizottsága jul. 27-én rendkivüli közgyülést tart a féléves jelentések tárgyalása végett.

— **Fecskefészek — női hajból.** Fiatal az asszony, csinos is, eszes is. Mondja egy közmondás: „Hosszu haj — rövid ész“, s a fiatal asszony haja férfiasan kurtára nyirott, de anélkül, hogy ez által arcza bármit is vesztene a vonzó nőiességből. Bizonyos, hogy nem a haj teszi az észt, s ábrándos poéták szerint „észbontóak“ ugyan a hosszu női hajfürtök, csakhogy nem a nő esze bomlik tőlük. Eszes a hosszuhaju is, eszes a kurta haju is. És kinek igy illik, kinek meg ugy. Igy éppen annak a fiatal asszonynak, kiről ime, zeng az ének, rettenetesen illik, hogy kurtahaju. E napokban nyiratta le ujra a haját. Kiült a kertbe s a fodrász ollója itt kurtitotta a selyemszálakat. S hullottak ezek pelyhekké tömörülve a földre. Később ép elakarja takarittatni a hajszálakat, mikor meglátja, hogy egy fecske utánok kap csőrével s huss! tovarepül egy csomóval. Aztán ismét visszajő, ismét visz egy csomót s igy röpdös el s jő ismét vissza mig csak mind el nem vitte a hajszálakat. — Vajjon hova viszi? . . . Valaki megleste a fecskét, követte szemmel a röptét s meglátta az ereszt, mely alá egyre szállott. Fészket rakott. S rakta a fészket fiatal asszonynak selyemhajából. Öntudatlanul-e? Vagy sejtette, tudta, hogy a legjobb az a fészek, melyet női hajfürt tesz meleggé, puhává?! . . .

— **Zsebtolvajlás.** A pircsi-soron ma reggel egy uri asszony zsebéből kiloptak egy 9 forinttal terhelt tárczáját. A tolvajt nyomozza a rendőrség.

— **Debreczen az igazságügyért.** Abból az alkalomból, hogy az igazságügyi palota és fogház épitéséhez is igen nagy mértékben kivánja a kormány igénybe venni Debreczen város támogatását, — nem lesz érdektelen fölemliteni, hogy városunk a törvényszékek államositása, vagyis 1872. óta a törvényszék, járásbiróság és ügyészség lakbéreit a f. évre megszavazott összeggel együtt **94860** frttal pótolta a nélkül, hogy az államnak ily módon való kisegitésére Debreczen kötelezve lett vo na.

— **Szerkesztőségből.** Egyik lap szerkesztőségébe belép egy uri ember, — és a főszerkesztőhöz fordulva szól:

— Uram, az ön lapjában téves hir jelent meg.

— Lehetetlen ! De miről van szó ?

— Önök azt irták, hogy Boros Jánost letartóztatták.

— Igaz.

— Halálra itélték.

— Való.

— Felakasztották.

— Nos, az a letartóztatott, elitélt és kivégzett én vagyok.

— Ah ?

— Remélem, hogy helyreigazitást fog közölni lapjában.

— Helyreigazitást ? Soha ! Soha !

— Mindenesetre.

— Akkor sajtópört inditok !

— Amint tetszik ! Minden amit tehetek az, hogy megirom, hogy a kötél elszakadt és ön most ép és egészséges.

— **Az ujonnan épült közkórház** felszereléséhez szükséges tárgyak szállitására vonatkozó, mai lapunkban foglalt, árlejtési hirdetményre felhivjuk az érdeklődők figyelmét.

— **Megölte a kasza.** Gáspár Antal 14 éves vértesi fiu kaszálás közben egyik munkás előtt lábatlankodott folyvást. És Bun István kaszásnak épen oly pillanatban ugrott eléje, midőn kaszájával vágott, még pedig oly szerencsétlenül, hogy a kasza hátába hatolt. A kapott mély sérülés következtében a szerencsétlen gyermek elvérzett.

— **Megszalasztott csendőr.** A máskülönben békés Derecske község a mult hétfőn éjjeli garázdálkodásnak volt szinhelye. Szőke Imre több társával hangos éneklés és kurjongatások közt ment végig az utczán, a lakosokat mindenütt álmukból felriasztva. Az éktelen zsivajra oda érkezett egy csendőr és felszólitotta a vig társaságot, hogy a zajongást hagyja abba. Egyuttal megkérdezte a rendzavarók neveit és Szőke Imrét, ki vonakodott magát megnevezni, felszólitotta, hogy kövesse őt a községházára. Szőke Józsefet ez annyira felbőszitette, hogy először egy közellevő pallóról teszitett le egy gerendát, de minthogy azt kissé nehéznek találta, beugrott egy udvarra, letörte a 2 és fél méter hosszu kutostort és azzal társaitól követve, utána eredt a csendőrnek. A csendőr kénytelen volt futásra fogni a dolgot és a bekisérendő Szőke Imrével árkon-bokron keresztül ugratott. Szerencsére két községbeli lakossal találkozott, kiket tanuknak hivott fel és ezután ujra felszólitotta Szőke Józsefet, hogy hagyja abba a támadást. Szőke egyet gondolt és a földhöz vágta a sudarat, de a dolognak mégis lesz folytatása a biróság előtt.

— **Divatját multa.** Az este egyik vendéglőben mulatozás közben egy jókedvü ur odaszól a czigánynak :

— Na, Kálmán jön az arany, nem ragasztható már senki a bankót a hegedüre . . .

Aszondja Kálmán busan :

— Hagy menjen, ugy is régen divatját multa. E szerint immár a czigányok is elfogadták a valutát.

— **Cséplőgép a Berettyóban.** Guttman Albert, a dózsa-puszta bérlője, akinek a Berettyó mindkét partján van bérlete, a napokban egy cséplőgépet akart a folyó másik oldalán munkába állitani. Miután a Berettyó-hid B.-Ujfalu és Szt.-Márton között szét van bontva s helyébe uj készül : a bérlő a gépet az alacsony állásu Berettyó medrén akarta átszállitani, Egész a folyó közepéig vontatták az ökrök a gépet, amikor a sulyos alkotmány oly mélyen süppedt az iszapba, hogy abból sem előre, sem hátra nem volt mozditható. — Hiába fogták a megfenekleti gép elé a gazdaság valamennyi ökrét : a gép ott maradt a folyó medrében. Most már kénytelenek részekre szedni a gépet és darabokban szállitani partra.

— **Ujitás a hadkötelesek nyilvántartásában.** A katonai nyilvántartás járásonkint való vezetésére legközelebb járási nyilvántartó őrmesteri állásokat szervez a közös hadügy miniszter s ezzel együtt a m. kir. honvédelmiminiszter. Ezzel egyrészt arra számitanak, hogy az őrmesterek katonai szigoru pontossággal fogják teendőiket végezni, másrészt a kiszolgált altisztek ellátása is meg lesz könnyebbitve.

Vegyes hirek.

* **A trónörökösné magyar birtoka.** — Az Extrablatt arról értesül, hogy Stefánia özvegy trónörökösné megtakaritott pénzén birtokot vásárol Magyarországon. Hogy melyik vidéken választott uradalmat, azt a bécsi ujság nem tudja.

* **A kolera.** A veszedelmes járvány rendkivül rohamosan terjed, habár Európa minden országának kormánya óvóintézkedéseket tett, hogy a mennyire emberi erőtöl telik, megakadályozza behurczolását. Mint a lapok táviratiból olvashasó, csak napok kérdése, mikor üti esetleg fel fejét Galicziában is, melynek immár tőszomszédságában, az orosz-galicziai határon is garázdálkodik, a mint ezt monarchiánk pétervári nagykövete tudatta a külügyminisztériummal s az éppen most Ischlben időző udvarral. Az osztrák kormány a jelentés vétele után azonnal megtette intézkedéseit, de hogy sikerül-e ezzel utját vágni a kolera tovaterjedésének, nagyon is kétséges, ámbár most már az orosz kormány is nagyobb erélylyel jár el azokkal szemben, a kik nem követik szigoruan amaz utasitásokat, melyeket a vész elfojtása érdekében közrebocsátottak. Gróf Wolkenstein pétervári osztrák magyar követ a királynak Ischlbe azt sürgönyözte, hogy a Gácsországgal határos orosz kerületekben, Volhinináben, kongresszusi Lengyelországban óriási módon terjed a kolera s különösen a katonaság közt pusztit. Az osztrák kormánynak is jelentették ezt s ez enquetet küldött ki a vész elháritása végett ; a legelső intézkedés az lesz, hogy a gácsországi határ hosszában kordont állitanak fel. Arra az esetre, ha a kolera közelebb kerül a gácsországi határhoz, a nagy hadgyakorlatokat a legkisebb mérvre fogják szoritani s ebben az esetben a király gácsországi utazása is elmarad.

* **Ezerötszáz lábnyi torony.** A chicagói világkiállitáson alaposan le akarják főzni Eiffeléket. Elejtették ugyan azt a tervet, hogy a párisi Eiffeltornyot utánozzák, és e helyett a Midway-plaisanceon több megfigyelő épületet emelnek, de annál jobban ragaszkodik egy vállalkozó társaság ahhoz az eszméhez, hogy egy 1492 lábnyi tornyot emeljen, mely még a kiállitás megnyitása előtt készülhetne el. Ez aztán a fin de siécle gondolat. Persze még Chicagóban is fejcsóválva fogadják az ötletet, hogy a több száz lábnyira a felhőkbe hatoló torony, létesüljön, de azért valójában nem csodálkoznak semmin. A vállalkozó társulat, a The World's, Columbian Tower Association, hat és fél millió dollárt akar összehozni. Helyet a tengerparton kerestek ki ; a torony vasból és aczélból épülne. A talapzat oly területet foglalna el, melynek átmérője ötszáz láb, mig a csucsnak átmérője 51 láb volna. A torony lábánál 3000 szobás hotel épülne. Mondani sem kell, hogy villamos vasut vinne a magasba.

* **Vállalkozó szellemü leányok.** A napokban Párisba hat egészen egyforma svájczi ruhába öltözött leány érkezett, a kik gyalog akarják bejárni az egész világot. Eddig bejárták Svájcz hegyeit és mindig a szabad ég alatt aludtak. Mindenik magával viszi függő ágyát és egyikök őrködik, hogy meg ne zavarja senki alvó társait. A vállalkozó szellemü leányok naplót vezetnek élményeikről és eddig már ezer lapot irtak tele. A leányok a chicagói világkiállitásra is elmennek.

* **Négy villámsujtott testvér.** Triesztből távirják, hogy Larigoban a villám beütött egy házba s négy leánytestvért megölt. A kis leánykák legfiatalabbika négy, leggidősebbike tizennégy éves volt. A szobában az apja is jelen volt, de ő csak sulyosabb sebesülést szenvedett.

Közgazdaság.

A millenniumi kiállitás tárgyában a kereskedelmi miniszter által, felhivására értekezletet tartottak. Lukács Béla államtitkár (ma már kereskedelmi miniszter) elnökölt és jelen voltak a miniszterium képviselőin kivül a kereskedelmi és iparkamara, az orsz. iparegyesület, az orsz. gazdasági egyesület, a főváros és az orsz. képzőmüvészeti társulat képviselői. Az elnök felkérte a jelenlévőket, nyilatkozzanak, hogy a kiállitás megtartassék-e egyáltalán s ha igen, mikor és hol ? Valótlan az az állitás, hogy valaki a kiállitás ellen kérvényt nyujtott be a miniszteriumhoz ; maga a miniszterium sem ellenzi a kiállitást ; de viszont a kiállitás mellett sem nyilatkozott senki. A megindult hosszu és érdekes eszmecsere folyamán alig akadt valaki, aki a kiállitás megtartása ellen nyilatkozott volna. Többen az iparosok közül kijelentették, hogy azért nem tartották szükségesnek a kiállitás mellet nyilatkozni, mert hiszen a király által szentesitett törvény kimondta, hogy lesz kiállitás s hogy ezt a magyar királyi kormány fogja rendezni s igy a kezdeményezést a kormány részéről várták. Az idő kérdésére az volt az általános vélemény, hogy a kiállitást csak is akkor lehet megtartani, a mikor a millennium lesz, de viszont millenniumi ünnepélyt kiállitás nélkül nem tartanak lehetőnek. Az a kérdés tehát, hogy lehetséges-e a millennium idejét 1895-ről tovább halasztani s ha igen, akkor tanácsos lesz 1896. vagy 1897-re halasztani a kiállitást is, de ha a millenniumot 1895-ben tartják is meg, még ez időre is el lehet készülni fokozott tevékenységgel s annál is inkább, mert nem lehet az iparosok és gyárosok figyelmét hosszabb időre a készülődésekkel lekötni. Hogy hol legyen a kiállitás, arra nézve teljes egyhanguságggal lehetetlennek mondták a felszólalók azt, hogy a pékerdőben kiállitást rendezzenek. A felszólalók tulnyomó többsége a városligetet jelölte ki a kiállitás helyének, mely a régi kiállitási területből, az uj korcsolyázótérből és a lóversenytérből állhatna s s ez a terület éppen elégséges is volna a kiállitás czéljára. Gerlóczy Károly alpolgármester, a ki a főváros képviseletében volt jelen, kijelentette, hogy a főváros polgársága valószinüleg ujra hajlandó lesz minden áldozatra, még a városliget átengedésére is, de ez utóbbit csak abban az esetben tehetné, ha tejesen biztositást nyerne az iránt, hogy a liget árnyas részeit nem fogják kipusztitani. A lágymányos-gellérthegyi kiállitási területet többen ideális tervnek mondták, melyet a jövőben valamikor mégis meg kell majd kisérleni. Most azonban erre sem idő, sem pénz nincs, mert a lágymányosi rét szabályozása, feltöltése s a Gellérthegy oldalainak olyan átalakitása, mely a tervezők proponálnak, legalább is tiz évi munkát igényelne, mely időn belül még az uj hidakat is föl kellene épiteni és számlálatlan milliókat kellene kiadni, még mielőtt a tulajdonképeni kiállitási épitkezést megkezdthetnék. Az értekezlet a legtöbb kérdésben egyhanguságggal nyilatkozott s végül az elnök köszönetet mondott a megjelenteknek:

Aratás. Hadházról irják : Hadház és Téglás vidékén az aratást jóformán befejezték, már csak a zab áll még lábon. Buzában a nagy mérvben elterjedt rozsda, majd pedig a hirtelen beállott forróság jelentékeny kárt tett, a szem nagy része megszorult ; kat. holdankint sok helyen 8—9 keresztet takaritottak le. Rozs jobban fizet, kevésbé szenvedett, jó középszerü termést adott. Árpa és zab kielégitő, utóbbi a napokban zsugorodni kezdett Kapásfélék esőt kivánnak ; kukoricza, répa és krumpli helylyelközel már is visszamaradt ; dinnye, tök még teljesen kielégitő, dohány szépen fejlődik. Szőlő gyenge termést fog adni ; legelő már alig van.

B.-Ujfalu B.-Szt.-Márton. Az aratás pár nap alatt be lesz fejezve. Vérmes reményeinkben mi is, mint az ország nagyobb része, csalatkoztunk, mert az eddigi csépelés és nyomtatás eredménye keresztenként : tiszta buza ereszt 40 kgr. körül, a rozs 50 kgr. körül ; az árpa legtöbb magot ad. Igenb ő tengeri termésre való kilátásunk egyre jobban elenyészik a rendkivül szárazság miatt, s ha még nehány napig jó esőt nem kapunk, nagyon kevés tengerink lesz. Sarju szénát is igen kevesen nyernek. Kerti veteményeink nagyobb részben kiszáradnak.

CSARNOK.

Két darab sajt.

Irta: **Jerome K. Jerome.**

Barátaim egyike Liverpoolban két darab sajtot vásárolt. Pompás sajtok voltak, érettek, megáldva kétszáz lóerejü szaggal, mely legalább három mértföldre hatott és kétszáz yárdnyi távolságban egy embert agyonütött. Ezen időben épen Liverpoolban időztem és barátom arra kért, hogy ha szivesen tenném, vinném el a két sajtot Londonba, mert ő csak két-három nap mulva mehet haza és azt hiszi, hogy a sajtok hosszabb körutazást nem állanak ki.

— Oh, ezer örömmel, kedves barátom — szóltam én, — ezer örömmel!

Elhozattam mind a két darab sajtot és betétettem magam mellé az egyfogatuba. — Borzasztó jármü volt ez, melyet egy vastag térdü, alvajáró teremtvény vonszolt, melyet tulajdonosa a lelkesedés egy óvatlan pillanatában lónak nevezett el. A sajtokat a kocsi fedelére helyeztem el s oly alnszékony ütemben haladtunk, hogy a legócskább gőzhajónak is becsületére vált volna . . . Haladásunk oly vig volt, mint a temetéskor szóló harang, mignem egy szegleten bekanyarodánk. Ekkor azonban a szellő egy csomó illatot ragadt versenyparipánk orrlyukaihoz és ekkor a helyzet rögtön megváltozott. Ez illat felébreszté „Rozinante"-t és a megrémülés rohamával futott tovább órán kénti három mértföld sebességgel. A szél még folyton ugyanazon irányban lengedezett és mialatt az ut végére értünk, a jámbor gebe sebessége óránként négy mértföldre emelkedett, rakásra döntve az ut szélén ballagó nyomorékokat és hölgyeket.

Két vasuti szolgának és bérkocsisnak végre sikerült megfékezni a vasuti állomáson a kétségbeesett lovat és azt hiszem, hogy ez sem sikerült volna, ha az egyik vasuti szolga ama szerencsés ötletre nem jön, hogy egy kendővel letakarta a ló orrát s egy darab illatos papirt gyujtott meg a kinzott orr alatt.

Megváltottam jegyemet és büszkén léptem ki a peronra, magammal vive a két darab sajtot, mely futásra kényszeritett mindenkit. A vonat zsufolva volt és oly kupéban kellett elhelyezkednem, amelyben kivülem még heten voltak. Egy zsörtölödő idős gentleman kifogásolta a kupéba való betolakodásomat, de én nem ügyeltem erre, hanem sajtjaimat a málhahálóba helyezvén, barátságos mosolylyal ültem le, azon megjegyzést koczkáztatva, hogy ma borzasztó meleg van.

Nehány percz elmulta után az öreg gentleman krákogni kezdett s igy szólt:

— Teringettét, mily nyomott levegő van a kupéban.

— Valóban! Nem lehet kiállani! kiáltott egy mellette ülő ifju ember.

Ezután elkeztek szimatolni, szippantani és a harmadik szippanatnál megtalálták a helyes irányt s a két darab sajt felé szag álóztak — felkelve üléseikről szótlanul rohantak ki. Egy kolasszális terjedelmü nő kelt tel helyéről e perczben a legfokozottabb elégedetlenség jeleivel azt hangoztatva, hogy egészen türhetetlen dolog, hogy egy törvényes alakszerüségek között férjhez ment nő a vasuton igy transportáltatik s felvette uti táskáját és nyolcz dobozát s szintén kiment. Még négy utas maradt a kupéban, kik eleinte csendesen ültek, mignem egy ünnepélyesen öltözött uri ember, ki egyik szögletben ült és ruházata s magaviseletéről ítélve temetkezési vállalkozó lehetett, kijelentette, hogy a kupéban egy holt gyermeknek kell lenni, mire a többi három utazó rögtön kirohant, csaknem kidobták egymást.

En mosolyogtam a fekete urra és azt mondtam, hogy most már egyedül vagyunk a kupéban s ő lekötelezőleg mosolygott viszsza, mondván, hogy némely embernek szokása, sok zajt ütni semmiért. De midőn a vonat megindult társam is lehangolt lett és ennek folytán, midőn Crewe-hoz közeledénk, meghivtam őt a buffetbe, hogy valamiféle italt vegyünk magunkhoz. A meghivást köszönettel fogadta. Keresztül küzdtük magunkat a tömegen az étteremig, a hol fél óráig kiabáltunk, lábainkkal toppantgattunk és esernyőinkkel kopogtunk, mig végre megjelent egy fiatal hölgy s kérdé, hogy mit óhajtunk.

— Mit akar inni? — kérdém barátomat, ki ünnepélyes arczot öltött.

— Kérek egy fél koronáért pálinkát, tisztelt Miss! — szólt ő.

Megitta a pálinkát, eltávozott s mig én kifizettem a számlát, azalatt ünnepélyes lassusággal helyezkedett el egy másik kupéban.

Crewe-tól kezdve egyedül voltam a kupéban, jóllehet a vonat zsufolásig telt volt. Ha megálltunk valamely állomáson és az utasok tömege üres kupémat észrevette, ostrommal akarta bevenni azt.

— Ide, Mary, — szólt egy férj, — siess, van itt hely elég.

— Minden rendben van, Tom, ide szálljunk be! — sipitá egyik vagy másik utazó hölgy.

És csakugyan kupém felé rohantak, könyökeikkel utat nyitva a tömegen át, hogy előbb jussanak a vaggonhoz. Bedobták a kupéba a nehéz böröndöket és utánnuk ujabb vad csoport következett. De alig szippantott egyet a legelső, az utána jövők karjaiba hanyatlott és az egész utascsapat mind futásnak eredt, más waggont keresve, vagy megfizetve utólag a dijkülönbséget, hogy első helyen utazhassék.

Igy azután szerencsésen Londonba érkeztem és a két darab sajtot egy bérkocsiban barátom házához vittem. Midőn barátom neje a szobába lépett, hol várakoztam, orrocskájával egyet szippantott, körülhordozta azt a szoba légüres terében s azután igy szólt:

— Az istenért, miféle szag ez? Talán, valamibe . . .

— Sajtszag ez, finom sajtok szaga, asszonyom, — válaszoltam. Az ön Tomja vásárolta Liverpoolban és megkért, hogy hozzam haza . . .

En hozzá tettem, hogy reményiem felfogja, miszerint én e sajtokkal mitsem tehetek s csak is baráti szivességből cselekedtem. Ő azt válaszolta, hogy ez magától értetődik, de ő megmondja nézetét Tomnak, mihelyt haza jön.

Barátom sokkal tovább maradt Liverpoolban, mint gondolta és tervezte és miután három nap mulva sem tért haza, neje magához kéretett s igy szólt:

— Nem mondta önnek Tom, hogy mi történjék a sajtokkal?

Közöltem a kedves nővel, hogy Tom meghagyta, hogy nedves helyre kell tenni a sajtokat és senki se nyuljon hozzá.

— Ugyan kinek jutna eszébe hozzá nyulni? — válaszolá a nő. Megszagolta Tom a sajtokat?

— Bizonyára meg s ugy látszik, kellemesnek találta.

Es azt hiszi, hogy meghazudtnék, ha egy aranyat adnék valakinek, hogy ássa el valahol e sajtokat.

Azt válaszoltam, hogy hitem szerint Tom nem mosolyogna ezen.

Ekkor egy igazi asszonyi ötlete támadt. Barátságos tekintetet vetve reám mosolygott és igy szólt:

— Nem lenne szives e két darab sajtot megőrizni Tom számára. — Hisz ön az ő barátja. Majd elküldöm lakására a sajtokat.

— Asszonyom — válaszoltam; — ami engem illett, én rajongok a sajt illatért és a közös utazás, mit e két sajtdarabbal tettem, emlékemben kellemes, ünnepies pillanatokat fog alkotni mig élek. Azonban fájdalom, másokra is tekintettel kell lennünk az életben. Azon nő, kivel egy fedél alatt lakni szerencsém van, özvegy és ha jól gyanitom árva is. Erős, hogy ugy mondjam ideges ellenszeve van minden izgalom ellen. A kegyed férjének sajtdarabjai — ösztönszerüleg érzem azt — izgatásra adna okot és alapot. Nem akarom, hogy azt mondják rólam, hogy én az özvegyeket és árvákat izgatottságba hoztam.

— Ha igy áll a dolog — szólt barátom neje, felkelve székéről; — akkor még csak egy marad hátra; összeszedem gyermekeimet és egy vendéglőbe költözködöm, mig e két sajtdarabot felesik. Határozottan vissza kell utasitanom azt a szerencsét, hogy tovább is egy födél alatt lakjam e két sajtdarabbal.

Megtartotta szavát s a házat a házmesterné felügyelete alá helyezte. E nőben egész biztonsággal bizhatott, mert midőn kérdezték tőle, hogy kibirja-e ezt a szagot, igy szólt: „Miféle szagot?" És mikor egészen közel vitték a két sajtdarabhoz és biztatták, hogy szippantson oly nagyot, aminőt csak bir, kijelenté, hogy gyönge dinnyeillatot érez. Ebből azt következtették, hogy bátran rá lehet bizni a házat e nőre, mert a sajtdarabok e süket orru felvigyázónéra nézve nem lesznek kártékonyak.

A fogadói számla tizenöt guineát tett ki és midőn barátom minden költséget kiegyenlitett, ugy találta, hogy e kitünő sajt minden fontja nyolcz silling és hat pennibe jött. Azt mondta, hogy szivesen ennék egy kis sajtot, de nagyon drága lenne étvágyának kielégitése. Elhatározta tehát, hogy megszabaditja magát e sajtdaraboktól és beledobatta a csatornába. Azonban a csatornatisztogatók feljelentést tettek a rendőrségnél, hogy nem mehetnek le a csatornába tisztogatni, mert az ott uralgó illattól azonnal elájulnak. A két darab sajtot tehát ki kellett halaszni a csatornából. Az én barátom egészen kétségbe volt esve és egy sötét éjjel a két sajtdarabot a halottas-kamarába rejtette. Ekkor azonban fellépett a coroner (vizsgálóbiró) és irtózatos zajt csinált.

Azt mondta, hogy ez az ő existencziájának megrontására czélzó összeesküvés, mert a halottakat fel akarják ébreszteni

Végre sikerült az én barátomnak megmenekedni a két sajtdarabtól, elhurczolván azt egy tengeri városba, a hol a tengerparton a fövénybe temette. A hely ez által igazán nevezetessé lett. E tengeri városka látogatói mesélik, hogy azelőtt sohasem tapasztalták, hogy a levegő mily erős e helyen s csakhamar a két sajt darab temetkezési helyén mellbetegek és elgyengült egyének által sürün látogatott gyógyfürdő emelkedett.

Forditotta:

X—X.

Vese, húgyhólyag, húgydara és **köszvénybántalmak** ellen, továbbá a **légző** és **emésztési** szervek **hurutos** bántalmainál, orvosi tekintélyek által a

Lithion-forrás

Salvator

sikerrel rendelve lesz.

Húgyhajtó hatású!

Kellemes izü! Könnyen emészthető!

Kapható ásványvizkereskedésekben és gyógyszertárakban.

A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.

A bolthelyiség november 1-től kiadó.

Iparhatóságilag engedélyezett önkéntes

Végkiárulás

A 4956/1892. rfk. határozata alapján engedélyezett leltározott áruczikkek a mai naptól fogva

rendkivüli leszállitott áron

adatnak el.

Tisztelettel

Baum Miksa.

A bolthelyiség november 1-től kiadó.

5478.
1892.

Árlejtési hirdetès.

A debreczeni ujonnan épült közkórház fölszereléséhez szükséges tárgyak szállitására irásbeli zártajánlati verseny hirdettetik.

Vállalkozni szándékozók ajánlataikat **1892. augusztus 2-ik napjának** délután 5 órájáig a polgármesteri hivatalhoz — az ajánlati összeg 10%-nak bánatpénzként csatolása mellett nyujtsák be, mely ajánlatok felbontása, a városház nagytermében 1892. Augusztus 3-án délután ½ 4 órakor fog, az arra kiküldött bizottság által nyilvánosan eszközöltetni.

Az elkésve beérkezett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az árlejtési feltételek, valamint a szállitandó tárgyak kimutatása, azok mennyisége és kikiáltási árával együtt Körner Adolf tanácsnok hivatalos helyiségében, a hivatalos órák alatt megtekinthetők, illetve megszerezhetők, s azok kivánatra a vállalkozni szándékozóknak meg is küldetnek. Ugyanott tekinthetők meg a beszerzett minta darabok, illetve kiválasztott minta szövetek is.

Kelt Debreczen, 1892. évi julius 14.

A városi tanács.

Hirdetmény.

A néhai **Kis János** debreczeni kezty üs csődtömegéhez 1—348, 352—515 és 517—519 leltári számok alatt felvett 2792 frt 64 kr. beszerzési és 1425 frt 33 kr. becsárat képviselő kezty ük, sebészeti eszközök s feldolgozatlan anyagokból álló áruraktár és bolti felszerelés az ideiglenes csődhitelezői választmány f. 1892. éri julius 11-én hozott s a debreczeni kir. törvényszék mint csődbiróság 9928/892 p. sz. végzésével jóváhagyott határozata folytán egy tömegben zárt ajánlat utján eladatni határoztatott.

Venni szándékozók a beszerzési ár 10 %-val ellátott zárt ajánlataikat **f. 1892. évi julius hó 30-ik** napjának déli 12 órájáig alólirott tömeggondnok irodájában nyujthatják be, hol a leltár is megtekinthető.

A választmány az ajánlatok felett ugyanaz nap délután 3 órakor fog határozni, fentartván magának a rendelkezési jogot a beérkezett ajánlatok elfogadása tekintetében.

Vevő a vételárat 3 nappal a csődbiróság; jóváhagyó végzésről tömeggondnok által értesittetése után ennél kifizetni s a megvett tömeget elszállitani tartozik.

Kelt Debreczenben, 1892. évi julius hó 16-án.

A tömeggondnok:
Dr. Hollaender Dezső.

GYENES LAJOS

női divat raktára.

Debreczen, főtér városház épület.

Ajánlja jutányos árak mellett:

NŐI RUHASZÖVETEKET

és díszekot,

Toile, batist, satin és divatos

mosókelméket,

Jó szabásu füzőket (Mieder)

Csipke, szalag és egyébb pipere cikkeket,

NAPERNYŐKET

Mintákat kivánatra bérmentve küldök.

Női ruhák elkészittetését saját szöveteimből elvállalom.

KLEKNER MANÓ

ügynöki irodája, *n.-várad-utcza 2203.*

Ajánlja az általa képviselt házak czikkeit, melyekből egyszersmind raktárt is tart u. m. a **cséplési évadra** locomobil fütésre kitünően alkalmas

czenteri és királdi darabos kőszenet,

500 klg. vételnél 1 frt, waggononként 66 kr; továbbá **ostrau, dombrau, karwin. luisensglück** vagy hasonló minőségü **porosz darabos kőszenet** 500 klg. vételnél 1 frt 75 kr., waggononként 1 frt 30 krtól 1 frt 48 krig; aprószenet 1 frt 15 krtól kezdve;

I. rendü kovácstüzhöz való **gázcoaksot** 2 frt 10 kr. —

Mosott és szitált apró **kovács szenet** 2 frt 100 kilónként (500 klg. vételnél 10 krral olcsóbb.

Portland és román cementet

bel és külföldi gyárakból, legolcsóbb gyári árak szerint.

Fehér és vörös disztéglákat vakolatlan (Rohbau) épitkezéshez, gyári áron, a „Kőbányai göztéglagyár társulattól"

Házfedél-cserepeket

u. m. kisebb méretü gőmöri chamotte cserepet 13 frt, rendes méretü cserepet 15 frt 50 krtól kezdve ezerenként helyben.

Carbolineumot, kátrány fedélpapirt és elszigetelő lapokat

a legjutányosabb árak szerint.

Szines márvány, mozaik, valamint mettlachi **czement-lapokat,** ugyszintén **tüzmentes téglát és agyagot; kőagyagcső, klinker, keramit és terracotta tárgyakat** gyári áron.

Továbbá **épület vasgerendákat**

befestve és kilyukasztva, valamint **épületfát és deszkát** a legolcsóbb árak szerint.

Kitünő minőségü

cserép és majolika kályhákat,

tetszés szerinti szinekben és felállitva a legjutányosabb gyári árak szerint a hirneves „Ungvári porczellán és agyagipar" társalattól.

Dalmát, olasz és negotini Schiller vörös és fehér BOROKAT

hamisitatlan minőségben, saját pinczéjéből itt helyben, 100 liter vételnél a legolcsóbb árak szerint.

Férfi Chiffon ingek,
a hirneves Schroll-féle Chiffonból,
1 frt. 90, 2 frt. 20, 2 frt. 60
Gallérok, kézelők, nyakkendők,
Harisnyák. Kesztyük.
Napernyők esernyők
Kész mosó gyermek ruhácskák.
BRASSÓI POSZTÓK,
Tricot, Peruvien és Doskin
Szabó Lajos fiai
ozégnél.

304. sz.

1892.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbiróság 7827/892. P. számu végzése folytán közhirré tétetik, miszerint Schlachta Péter, debreczeni lakos részére Hulka Paulin és társai debreczeni lakosoktól 300 frt tőke, ennek 1892. évi márczius hó 20. napjától számitandó 6% kamatai és eddig összesen 59 frt 30 kr. perköltség erejéig 1892. évi május hó 13-án, biróilag lefoglalt és 386 frt 20 krra becsült házibutorok, ágynemüek és egyéb ingóságok 1892. évi julius hó 28-án, délelőtt 9 órakor kezdetét veendő és a Homokkertben, adósok 100. sz. lakásán megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet igérőnek azonnali készpénzfizetés mellet el fog adatni.

Debreczen, 1892. évi julius hó 11.

Török Péter,
birói kiküldött.

Thieszen Hermann
Darabos-utcza 988. számu ház

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására juttatni, miként

kárpit (tapeta) raktáramat

a legujabb mintákkal dusan felszereltem s azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a legizlésesebb és legdivatosabb mintákkal szolgálhatok.

Ugy helybeli mint vidéki **tapetirozásokat** külföldről hozott és a legteljesebb szakismerettel biró munkásokkal, szerény föltételek mellett eszközölhetek.

Magamat szives jóindulatukba ajánlva vagyok tisztelettel:

THIESZEN HERMANN.

A MICHELS
ó-palánkai Kenderáztató és
Kötélfonógyár-Részvény társaság
(Bácsmegye.)
szàllit:
Hajtó-köteleket,
Épitéshez szükséges felhuzó-köteleket,
Hajó-köteleket,
Tutaj-köteleket, továbbá
WOOD és **ME. CORMICK**-féle gépek részére,
Kévekötő-fonalat
a legjobb minőségü magyar és Manilla-kenderből.
Központ: **Ifj. RAICH'L PÉTER,**
Budapest, II. Halász-utcza 2. sz.

A legolcsóbb és legdiszesebb temetkezési intézet.

„KEGYELET"
Piacz, kereskedelmi palota a megyeház mellett.

Van szerencsém a nagy é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy volt társam Fischer János urnak az üzletből történt kilépése folytán, intézetemet egészen más alapelvekre fektettem, és azt a legszebb és a mai kornak megfelelő berendezésekkel szereltem fel, az **árakat** pedig **majdnem felényire szállitottam le**, miről is a n. é. gyászoló közönség meggyőződést szerezhet.

Temetések rendezését helyben vagy vidéken,

hulla szállitást minden irányban

legjutányosabban elvállalok és azt a legnagobb pontossággal teljesiek.

Legfőbb törekvésem leend pontos, gyors, és lelkiismeretes kiszolgálásom, hogy a n. é. közönségnek bizalmát megnyerjem, melylyel vissza élni nem fogok soha.

Kérve a n. é. közönség becses támogatását és pártfogását s én biztositom a legjutányosab kiszolgálásról

teljes tisztelettel

Kernáts Gyula.

Érczkoporsók eredeti gyári árban árjegyzék szerint.

Fa és bársonnyal bevont koporsók leszállitott árban.

Érez és müvirág koszoruk, szalag felirat minden kivitetben.

Női ruhaszövetek Gyapju Voile-ok,
Mosó-Voile-ok, Batist, Zephir. Atlas-Satin.
Vásznak, kész fehérnemüek.
Szőnyegek, függönyök,
ágy és asztalteritők,
Szabó Lajos fiai czégnél.
Leszállitott áruk az egész idény alatt.

Nyomatott a kiadótulajdonos (Vértesi Arnold) Debreczeni Ellenőr könyvnyomdájában.